

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45439

гр. София, 19.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от Д. ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20231110108646 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба на адв. Н. И. и адв. М Л, процесуални представители на ответника, съответно в исково и заповедно производство, като всеки един поддържа искане решението да бъде изменено и се пресъди присъдено адвокатско възнаграждение в пълен размер, съобразно на отхвърлена част, а именно: за исковото производство – още 1066,80 лева; за заповедното производство – още 1165,26 лева. Адвокатът навежда оплаквания за неправилно определяне на възнаграждението му по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА с довод, че е пресъдено в по-нисък размер, който не съответства на предявените искове.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК ищецът оспорва молбите.

Съдът, като взе предвид изложените доводи, доказателствата по делото и закона, приема следното:

Молбите, подадени в предвидения по чл. 248, ал. 1 ГПК с представен списък по чл. 80 от ГПК са допустими. Разгледани по същество молбите са неоснователни.

С решението, постановено по делото, съдът осъжда „Банка ДСК” АД да заплати на адвокат Н. И. И., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, във вр. чл. 38, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от ЗА, сумата 162,32 лева – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ гр. дело №8646/2023 г. по описа на СРС; и на адвокат М Л Л на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, във вр. чл. 38, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от ЗА, сумата 58,04 лева – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ по ч.гр.дело №58419/2022 г. по описа на СРС.

Съдът не констатира обстоятелства, които да налагат ревизиране на преценката, обективизирана в мотивите на съдебното решение по отношение отговорността на страните за съдебните разноски. По претенцията за разноски в заповедното производство е представен договор за правна помощ и съдействие от 06.01.2023 г., сключен с адв. М Л, на осн. 38, ал.1, т.2 ЗА. При определяне на дължимото възнаграждение съдът взе предвид фактическата и правна сложност на спора, и очакваните процесуални действия, които е било необходимо да бъдат извършени от пълномощника на длъжника, поради което поначало се следва сумата от 200,00 лв., на основание пар. 1, вр. чл. 6, т. 5 от НМРАВ, която представлява необходимата и разумна разноска. Правната помощ оказана в заповедното производство включва подготовка на документите за сезиране на заповедния съд – подаване на възражение по чл. 414 от ГПК (по образец), защото самото производство по чл. 410 ГПК се изчерпва с подаването на надлежно изготвени документи, съизмеряващо се с необходимата на

длъжника защита и съответна с тази по чл. 6, т.5 от НМРА

По отношение изложените от адв. И. възражения, съдът не намира основание да пресъди възнаграждение на адвоката в размер по-голям определеното. Следва да се отбележи, че договорът за правна помощ по своята същност представлява вид на договора за поръчка по смисъла на чл. 280 и сл. от ЗЗД. С договор за поръчка довереникът се задължава да извърши за сметка на доверителя възложените му от последния действия. Договорът е неформален, а писмената форма е за доказване. Доверителят е длъжен да заплати, възнаграждение, ако е уговорено, след изпълнението на възложената работа и отчитането ѝ, съгласно чл.286 от ЗЗД. В този смисъл и чл. 36, ал. 1 от Закон за адвокатурата, регламентиращ правото на адвоката на възнаграждение за положен труд, респективно за извършена дейност и/или за постигнат резултат. Съдът счита, че няма основание да се прилага различен подход при анализ и преценка за основанието/предмета/ на договора за правна защита при оказана възмездна или при оказана безвъзмездна правна помощ. В двата случая от предметното съдържание на договора трябва ясно и недвусмислено да се посочат страните и предметът на договора, включително в коя хипотеза на чл. 38, ал. 1 от ЗА се предоставя правна помощ и за кои искове. В конкретния случай подобна диференциация няма, поради което съдът намира, че не може да се определя възнаграждението по чл. 2, ал. 5 от ЗА, както адвоката настоява, поради което молбата му е неоснователна. За пълнота следва да се отчетат разясненията дадени по правилното приложение на закона с Определение №10691/13.09.2023 г. по в. ч. гр. д. №9456/2023 г. по описа на СГС за това, че при упражняване на правомощието си по чл. 38, ал. 2 от ЗА съдът трябва определи възнаграждението по начин разниската да е разумна и да не противоречи на добрите нрави, с оглед защита на материален интерес, и накръняване принципа за недопускане неоснователно обогатяване. Ето защо, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба вх. № 315678/07.11.2023 г. по описа на СРС с правно основание чл. 248 от ГПК на адв. Н. И..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба вх. №315683/07.11.2023 г. по описа на СРС с правно основание чл. 248 от ГПК на адв. М Л.

Определението може да се обжалва пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото определение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____